

Viktorie Nikiforová: Ruští hackeři jsou stranou. Varování před rostoucí mocí technologických gigantů a sociálních sítí určovat myšlení a chování lidí podle potřeby stínové oligarchie

- CZ24 News | 25. listopadu 2020

USA: Viktorie Nikiforová varuje před rostoucí mocí technologických gigantů a sociálních sítí určovat myšlení a chování lidí podle potřeby stínové oligarchie

Americké volby se tentokrát obešly bez slovných „ruských hackerů“. Se vším si poradily velké nadnárodní společnosti samy. Nového prezidenta Američanům vybraly Google a Facebook a jako celoamerická „směrnice“ posloužily články Billa Gatese v deníku Washington Post vlastněném Jeffem Bezosem.

„Bylo mi řečeno, že nelze vyhrát volby, pokud vás nepodpoří BigTech. Dovolte, abych jim zítra dokázal, že to dokážu i bez nich,“ řekl Donald Trump svým příznivcům v předvečer voleb. Hned druhý den, když proti němu začaly pracovat velké informační technologie podepřené masivními administrativními zdroji, bylo jasné, že se prezident zmýlil.

Dnešní internetové platformy, které se spojily s vedoucími sdělovacími prostředky, prakticky jmenovaly Joe Bidena prezidentem USA - na rozdíl od přání desítek milionů Američanů a navzdory

nekonečným skandálům okolo falšování volebních lístků a hlasování „mrtvých duší“. Vyvrcholením tohoto výsměchu demokratickým principům bylo přerušení televizního přenosu projevu prezidenta Trumpa, když obvinil své protivníky z volebních podvodů.

Hrozba IT korporací

V posledních měsících jsou vedoucí IT korporací neustále předvoláváni do amerického Kongresu a Senátu, vyslýcháni a nuceni podávat vysvětlení. Logicky by měli útočit Republikáni na Zuckerberga (Facebook), Dorseye (Twitter), Pichaie (Google) – koneckonců právě sociální síť Trumpa a jeho příznivce záměrně dusily. Ve skutečnosti ovšem všechno vypadá poněkud jinak.

Demokratičtí kongresmani atakují majitele internetových platforem a sociálních sítí stejně ostře jako své politické oponenty. Republikáni obviňují BigTech z cenzury, Demokraté z monopolizace trhu.

Republikáni hrozí zrušením článku 230 zákona o telekomunikacích. Pak by jejich provozovatelé byli odpovědní za veškerý obsah zveřejněný na těchto platformách. Každý uživatel by mohl žalovat jakoukoli IT společnost a vlna těchto žalob by bezpečně vedla k jejich rychlému bankrotu.

Demokraté chtějí uplatnit na IT korporace antimonopolní zákony. Tento zákon umožní, byť se skřípěním a pomalu, rozdělit korporace, které získaly neúměrně vysoký podíl na trhu. Antimonopolní zákony svého času rozdrobily i ropný byznys Rockefellerů, ale také společnost IBM.

Ukazuje se, že američtí politici z různých politických stran, které spolu divoce bojují ve volbách, se najednou nepochopitelně spojili proti IT společnostem. Proč se to stalo?

Diktát

Minulý rok jasně ukázal, jak se změnil systém moci ve Spojených státech. Prezident Trump ztrácel kontrolu nad vlastní zemí doslova před očima celého světa. V této době byla severoamerická (a v mnoha ohledech i světová) společenská agenda diktována vlastníky IT gigantů. Sociální média demonizovala Trumpa, terorizovala jeho příznivce, rozdmýchávala protesty Black Lives Matter.

Na propagačních stránkách Gatese, Bezose, Zuckerberga se radostně předváděli starostové a guvernéri, kteří patřili k Demokratické straně. Prezident tak byl zcela vyloučen z procesu řízení země. Navzdory jeho přímým nařízením starosta New Yorku vyvolával a podporoval zvěrstva ve svém městě. A starostka Seattlu v reakci na Trumpovu žádost o obnovení pořádku mu na Twitteru odpověděla: „Zalez do svého bunkru!“

Listopadové volby v tomto ohledu nic nezměnily. Joe Biden se ještě lépe hodí do funkce loutkového prezidenta s čistě dekorativní rolí zbaveného všech mocenských nástrojů.

Regiony budou mít na starosti guvernéri a starostové – podle svých schopností a dovedností. A řídit je budou tajemní multimilionáři, kteří vlastní nadnárodní společnosti se sídlem v Dublinu. Přesněji řečeno ještě ohavnější lidé stojící za nimi.

Triumf stínové vlády

V tomto dvoupatrovém schématu řízení prostě nebude místo pro prezidenta Spojených států a fakticky ani pro celou třídu amerických politiků. To samozřejmě děsí americké kongresmany a senátory bez ohledu na jejich stranickou orientaci. Všichni najednou cítí, že jim zvoní hrana.

Není náhodou, že Američané najednou zapomněli i na ruské hackery. Ukázalo se totiž, že prolhaní

zlosynové píší programový kód v azbuce byli nakonec prostá a srozumitelná hrozba. Speciální zpravodajské služby národních států si běžně navzájem dělají naschvály. Ale mimořádná úroveň vlivu IT korporací je věc, která může smést všechny národní státy spolu s jejich speciálními službami, politiky, úředníky, lobbisty a dokonce i nesmrtelnou Nancy Pelosiou.

Před několika lety byly naše domácí liberální garnitury vzrušeny myšlenkou „svrchovaného internetu“ a skládaly na toto téma vtipné sentence. Američané si však sami na sobě vyzkoušeli neomezenou svobodu informačních technologií a dostalo se jim úplně jiného prezidenta, než za jakého ve skutečnosti hlasovali. Najednou je jasné, že bez kontroly nad internetem neexistuje ani žádná suverenita.

Pouhý byznys?

Na rozdíl od mantry, že soukromé podnikání nemá ideologii, vnucují internetové korporace celému světu zcela jednoznačný a srozumitelný politický program. Jeho smysl spočívá v popírání práv bílé většiny, radikálně zeleném programu, deindustrializaci, odnárodnění a rozdmýchávání nekonečných „kulturních“ válek po celém světě. Všechny tyto šílené myšlenky si už dávno vytvořily svůj vlastní jazyk a komplexní systém politické cenzury.

Celou agendu lze navíc snadno kopírovat a šířit do všech zemí a po všech kontinentech. Člověku přijde až směšné, když obyvatelé Japonska masivně chodí na shromáždění Black Lives Matter, ačkoli bychom tam marně hledali nějakého černocho, natož pak utlačovaného. Se stejným úspěchem je všude možné zavést stejný dvoupatrový systém moci, jehož testovacím polygonem jsou dnes Spojené státy americké.

Kritici národní kontroly nad internetem poukazují na soukromý status IT impéria. Říkají, že majitelé sociálních sítí mají právo stanovit pro svůj předmět podnikání jakákoli pravidla. Monopolní povaha jejich činnosti však umožňuje majitelům internetových gigantů cenzurovat svobodný projev miliardy lidí a šířit jakékoli myšlenky, třeba i kanibalské.

Nemělo by se ostatně zapomínat na to, že nacistický „Völkischer Beobachter“ začínal rovněž jako ryze soukromé vydavatelství.

Autor: Viktorie Nikiforová

Překlad: protiproud.cz

Zdroj: <https://ria.ru/>